

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200720
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619200720.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, so sídlom Trnava, Tamaškovičova 17/2742, zast. PETKOV & Co s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti žalovanej: O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., A. P. XXX/XX, zast. Občianske Združenie Centrum Správnej Pomoci Prievidza, IČO: 51 876 141, so sídlom Lehota pod Vtáčnikom, 1. mája 388/8, o zaplatenie 145.826,35 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 145 826,35€ s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 145 826,35€ od 10.07.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1.) Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.05.2020 sa žalobca domáha zaplatenia sumy 145.826,35 € s príslušenstvom a náhrady trov konania.

(2.) Žalobu zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2017 a dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 07.03.2018 predmetná pohľadávka prešla z OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Bratislava, Štúrova 5 (ďalej len ako „pôvodný veriteľ“) na žalobcu. Žalovaná (pôvodne žalovaná 1./) bola rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/45/2015 zo dňa 10.05.2016 uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Trestné konanie bolo právoplatne skončené dňa 11.05.2016. Voči žalovanej 2./ sa viedlo trestné konanie na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 3T/67/2016. Žalovaná 1./ po predchádzajúcej dohode so žalovanou 2./ dňa 21.07.2010 v úmysle získať pre seba finančné prostriedky od pôvodného veriteľa podala žiadosť o poskytnutie úveru, kde ako žiadateľa uviedla S. X., nar. XX.XX.XXXX a O. R., nar. XX.XX.XXXX. K žiadosti doložila kópie občianskych preukazov, nepravdivé údaje o ich príjmoch a výdavkoch. Následne dňa 27.07.2010 bola „uzatvorená“ Zmluva o hypotéke č. XXX/XXXX/XXSU predmetom ktorej bol úver v sume 104.000 €, splatný v 203 pravidelných mesačných splátkach vo výške 816,17 €. Úver bol žalovanej 1./ poskytnutý dňa 09.09.2010. Vyššie uvedeným konaním spôsobili žalované pôvodnému veriteľovi škodu vyčíslenú v trestnom konaní na sumu 106.476,18 €. Súd rozhodujúci v civilnom konaní však takto určenou výškou nie je viazaný. Pôvodnému veriteľovi tak vznikla škoda v podobe zmenšenia majetku v dôsledku poskytnutia peňažných prostriedkov a nezväčšenia majetku v dôsledku ušlých peňažných prostriedkov, na ktoré by mal nárok ako na úroky za poskytnutie úveru. Na predmetný úver bola od 27.07.2010 do 21.03.2017 splatená suma 19.852,79 €. Žalobca si uplatňuje nárok na skutočnú škodu vo výške 84.147,21 € a ušlý zisk vo výške 61.679,14 €, ktorý predstavujú úroky za poskytnutie úveru v prípade ak by bola zmluva platná.

(3.) Ako dôkazy navrhol vykonať: informatívny výpis žalobcu z obchodného registra; informatívny výpis pôvodného veriteľa z obchodného registra; zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2017; Dodatok č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 07.03.2018; rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/45/2015 zo dňa 10.05.2016; zmluva o hypoúvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 27.07.2010; okamžitý výpis z účtu za obdobie od 27.07.2010 do 21.03.2017.

(4.) Súd žalobu doručil žalovaným. Zároveň ich vyzval, aby sa k nej vyjadrili a aby označili dôkazy, ktoré chcú, aby boli v konaní vykonané a poučil ich o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovaná 1./ vyjadrenie k žalobe doručila súdu dňa 24.07.2019. Uviedla, že namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Žalobca odkúpil pohľadávku od pôvodného veriteľa za sumu 17.130,72 €, čo je o 128.696,08 € nižšia suma ako suma žalovaná. V trestnom konaní vinu priznala pod tlakom a na radu právneho zástupcu. Z úveru nemala žiadny prospech. Úver bol použitý na kúpu nehnuteľností, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve M. X., nar. XX.XX.XXXX. Jediné čoho sa dopustila bolo, že požiadala priateľku a sestru o zobrať úveru, ktorý by inak sama vzhľadom na jej príjem nedostala. Ako vyplýva zo znaleckého posudku zo dňa 01.07.2019 je súčasná hodnota nehnuteľnosti 209.000 €, pričom v čase žiadosti o úver bola 149.000 €. Zvyšok kúpnej ceny doplácala aj zo svojich finančných prostriedkov. Koncom roku 2018 ju žalobca informoval, že dražbu neuskutočnia, nehnuteľnosť kúpi cez „svoju“ firmu a ponúknu ju jej za 130.000 €. To sa aj udialo. S. X. predala nehnuteľnosť spoločnosti DIFFEWA s.r.o., ktorá je previazaná s dražobnou spoločnosťou DUPOS a žalobcom. Na základe kúpno-predajnej zmluvy zobral žalobca žalobu vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/377/2015 späť. Tieto skutočnosti sa dozvedela od konateľa spoločnosti DIFFEWA s.r.o.. Žalobca nemohol nehnuteľnosť od S. X. kúpiť na priamo, preto to urobil cez spoločnosť DIFFEWA, s.r.o.. Ak predajom nehnuteľnosti na ktorú je viazaný úver získala pani S. X. finančný prospech, mal by byť použitý na vyrovnanie úveru. Podľa jej názoru nemohlo dôjsť k poškodeniu veriteľa, jediný prospech mala S. X. a to aj na úkor žalovanej, pretože tá investovala do nehnuteľnosti 60.000 €. Súd by mal podrobiť zmluvu o úvere kontrole, či obsahuje všetky povinné náležitosti, či neboli dohodnuté neprijateľné zmluvné podmienky, prípadnú bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, prípadne posúdiť platnosť/neplatnosť zmluvy. Zároveň namieta premlčanie nároku.

(5.) Ako dôkazy navrhla vykonať: znalecký posudok zo dňa 01.07.2019; list vlastníctva č. 2070 katastrálne územie Topoľčany, okres Topoľčany; výsluch S. X. a konateľa spoločnosti DIFFEWA, s.r.o. I. O.; spisový materiál konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/377/2015.

(6.) Dňa 25.07.2019 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie.

(7.) Dňa 26.07.2019 žalovaná 1./ doručila opätovne rovnaké vyjadrenie k žalobe.

(8.) Dňa 19.08.2019 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej 1./ Uviedol, že z vyjadrenia žalovanej 1./ nie je zrejmé, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe popiera. Považuje vyjadrenie k žalobe za procesne neúčinné, keďže nedodržala stanovené podmienky pre procesne účinné popretie podľa § 151 Civilného sporového poriadku. Nesúhlasí s námietkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Tá vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky to dňa 06.12.2017 a Dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 07.03.2018, pričom v zmysle čl. III bodu 4 Zmluvy sú postúpené všetky nároky, práva a pohľadávky vyplývajúce z trestných konaní akokoľvek súvisiacich so Zmluvou o hypoúvere č. XXX/XXXX/XXSU. Výška odplaty za ktorú žalobca nadobudol pohľadávku nemá žiadny vplyv na aktívnu vecnú legitimáciu. Pôvodne žalovaná 1./ je pasívne vecne legítimovaná a to s poukazom na právoplatné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/45/2015 zo dňa 10.05.2016. Ohľadom náhrady škody poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 41/2011 zo dňa 17.05.2012. Žalobca popiera tvrdenia žalovanej 1./ o prepojenosti žalobcu na spoločnosť DIFFEWA s.r.o.. Medzi uvedenými subjektmi neexistuje žiadne personálne a ani majetkové prepojenie. Ďalšie tvrdené skutočnosti ohľadom predaja a kúpy nehnuteľnosti považuje za nesúvisiace s predmetným sporom. Zároveň za nesúvisiace považuje ukončenie sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/377/2015. Navrhuje, aby súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanou 1./ a to z dôvodu nadbytočnosti a nespôsobilosti akýmkoľvek spôsobom spochybníť nárok žalobcu. Zároveň súd nemôže skúmať Zmluvu o hypoúvere č. XXX/XXXX/XXSU ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže zmluva je neplatným právnym úkonom a žalovaný nárok nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ale sa jedná o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom. Námietku

premlčania vznesenú žalovanou 1./ považuje za procesne neúčinnú, keďže žalovaná 1./ neuviedla od kedy začala plynúť premlčacia doba a kedy mala uplynúť. V tomto prípade sa na premlčanie vzťahuje ustanovenie § 106 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

(9.) Dňa 27.08.2019 doručila žalovaná 2./ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedla, že namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a to z dôvodu, že zo Zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva, že by pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu akúkoľvek pohľadávku voči žalovanej 2./ žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej 2./ a vzniknutou škodou a taktiež jej výšku. Popiera výšku žalobcom uplatnenej škody, skutočná škoda by mala byť splatená realizáciou záložného práva na nehnuteľnosť. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na ušlý zisk žalobca poukazuje na úroky v anuitných splátkach na ktoré by mal nárok v prípade platnosti zmluvy, žalovaná 2./ však neplatnosť zmluvy nezavinila. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu voči nej v celom rozsahu zamietnuť.

(10.) Dňa 30.08.2019 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej 2./ v ktorom uviedol, že žiada súd, aby na podanie žalovanej 2./ neprihliadal podľa § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže žalovaná 2./ sa nevyjadrila v lehote určenej súdom a to bez náležitého ospravedlnenia nesplnenia povinnosti. Ohľadom námietky aktívnej vecnej legitimácie odkázal na svoje skoršie vyjadrenia. Námietka pasívnej vecnej legitimácie je podľa jeho názoru nedôvodná, keďže pasívna vecná legitimácia vyplýva z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/67/2016 zo dňa 22.08.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/160/2018 zo dňa 07.05.2019, ktorými bola žalovaná 2./ uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 4 trestného zákona. Žalovaná 2./ zavinila neplatnosť zmluvy o hypoúvere tým, že ju podpísala a práve na základe konania žalovanej 2./ boli žalovanej 1./ poskytnuté finančné prostriedky.

(11.) Dňa 23.10.2019 doručila žalovaná 1./ vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v ktorom uviedla, že s vyjadreniami žalobcu nesúhlasí a v plnom rozsahu sa pridrižiava tvrdení uvedených vo vyjadrení zo dňa 22.07.2019.

(12.) Na pojednávaní dňa 03.03.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca na základe klienta má záujem vec riešiť aj zmiernym spôsobom, vedel by si so žalovanou 1./ predstaviť dohodu, že táto by bola zaviazaná na zaplatenie 100.000 € a tým by bol tento spor v celom rozsahu urovnaný, ako aj všetky pohľadávky. NS SR judikoval v rozhodnutí 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, že úroky po zosplatnení patria veriteľovi spolu s úrokom z omeškania. Má za to, že žaloba je v celom rozsahu podaná dôvodne a aj sa jej pridrižiava. Súhlasil by s odročením pojednávania za účelom mimosúdnej dohody so žalovanou 1./.

(13.) Na pojednávaní dňa 03.03.2020 zástupca žalovanej 1./ uviedol, že tiež by navrhoval odročiť pojednávanie za účelom mimosúdnej dohody so žalobcom a vysporiadania nárokov žalobcu.

(14.) Na pojednávaní dňa 03.03.2020 žalovaná 1./ uviedla, že má záujem na uzavretí dohody so žalobcom, ak teda aj on prezentoval svoj záujem. Tiež sa stotožňuje s tým, čo uviedol jej zástupca.

(15.) Súd uznesením č.k. 3C/17/2019-242 zo dňa 06.04.2020 vylúčil žalobu zo dňa 10.05.2019 doručenú tunajšiemu súdu dňa 13.05.2019 voči žalovanej 2./ na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2020.

(16.) Na pojednávaní dňa 23.06.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že vzhľadom na formuláciu žaloby, kde nevedeli určiť počiatok omeškania žalovanej, ale toto nastalo určite deň nasledujúci po tom, čo jej bola doručená žaloba, pretože v zmysle judikatúry NS SR je aj žaloba výzvou na plnenie, pričom, ak nie je uvedené inak, tak dlžník má plniť nasledujúci deň po doručení výzvy. Žaloba bola žalovanej doručená 08.07.2019, 09.07.2019 mala plniť a ak tak neurobila dňom 10.07.2019, dostala sa do omeškania. Preto upresňuje petit žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 145.826,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 145.826,35 € od 10.07.2019 do zaplatenia. Žalobca zároveň si uplatňuje právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vzhľadom na neúčast' žalovanej a jej zástupcu na dnešnom pojednávaní žalobca navrhuje, aby súd na dnešnom pojednávaní rozhodol bez dokazovania rozsudkom pre zmeškanie žalovanej.

(17.) Na pojednávaní dňa 25.08.2020 žalovaná uviedla, že úver jej bol poskytnutý vo výške 104.000 € a zvyšnú sumu doplatila v hotovosti. Na úver bolo zaplatené 19.032,09 €. Vznáša námietku premlčania nároku. Keď sa nevedel žalobca z hľadiska mimosúdneho zmieru dokontaktovať jej zástupcu, tak prečo nedokontaktoval ju? Popiera pohľadávku čo do výšky, aj dôvodu. So žalobcom nepodpisovala žiadnu zmluvu.

(18.) Na pojednávaní dňa 25.08.2020 zástupca žalovanej uviedol, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, čiže táto zmluva je neplatná a je ochotná žalovaná vrátiť tú sumu, ktorá ešte zostala ako nesplatený zostatok istiny. Navrhuje, aby súd skontroloval tú pôvodnú zmluvu. OTP banka vyhlásila úver 10.03.2014 za predčasne splatný. S poukazom na OZ § 101 a nasl. vznáša námietku premlčania, ktorá je objektívna trojročná. 10.05.2016 bol vydaný trestný rozsudok 3T/45/2015. Následne 06.12.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa OTP banka Slovensko na žalobcu. Uvedená pohľadávka bola postúpená vo výške 17.130,27 €. Poukazuje na údaj počet omeškaných dní 1.923, čo znamená 5 rokov a 98 dní. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka pôvodného veriteľa na žalobcu bola v deň odstúpenia premlčaná. Žalobca spolu s pohľadávkou získal aj záložné právo a nehnuteľnosť LV č. H. k.ú. Topoľčany. Dáva k nahliadnutiu ZP z roku 2019, kde je vyčíslená cena nehnuteľnosti na 209.000 €. Žalobca za 17.000 € získal nehnuteľnosť v hodnote 209.000 €. Dodnes nevie, ako bola nehnuteľnosť prevedená z pôvodnej majiteľky na spoločnosť DIFFEWA s.r.o.. Žalobca ako záložný veriteľ súhlasil s prevodom nehnuteľnosti na ďalšiu spoločnosť. Naposledy zo spoločnosti DIFFEWA s.r.o. bola nehnuteľnosť prevedená na Fiseco v máji 2020 za 110.000 €. Namieťa aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukazom na OZ. Absentuje doklad o tom, že bolo postúpenie pohľadávky oznámené O. R.. Vznáša námietku premlčania subjektívnu, ktorá je dva roky podľa § 107 OZ, teda bola žaloba podaná v lehote viac ako dva roky po rozhodnutí v trestnej veci. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu zamietnuť a nežiada trovy konania.

(19.) V záverečnej reči na pojednávaní dňa 25.08.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca zotráva v celom rozsahu na žalobe. Za kľúčovú považuje nedôvodnú námietku premlčania zo strany žalovanej a jej zástupcu. V tejto súvislosti poukazuje na písomné vyjadrenie žalobcu zo 16.08.2019. Má za to, že s poukazom na § 853 ods. 1 OZ v spojení s § 106 ods. 3 OZ, sa nárok premlčuje v trojročnej lehote od právoplatnosti rozsudku vydaného v trestnej veci, najneskôr však do 10 rokov. Rozsudok v trestnej veci nadobudol právoplatnosť 11.05.2016. Žalobca podal žalobu v danej veci 10.05.2019 o 17:40 hod. Pokiaľ sa týka námietok ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok, súd v tomto konaní neskúma zmluvu, ale má priznať nárok na náhradu škody. Tento nárok nevznikol titulom zmluvy, ale titulom trestného činu žalovanej. Žalobca v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie NS SR 1Obdo/41/2011, z ktorého vyplýva, že osoba odsúdená v trestnom konaní, ktorá spôsobila trestný čin a spôsobila ním škodu, musí byť zaviazaná na náhradu škody spôsobenej trestným činom. V tomto smere námietka premlčania sa javí ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a nesmie používať právnu ochranu. Čo sa týka skutočnosti ohľadom predaja nehnuteľnosti, žalovaná, ani jej zástupca súdu doteraz neuviedli, či žalovaná vôbec bola vlastníčkou nehnuteľnosti. Podľa informácie, ktoré má od klienta, bola vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá sa prevádzala pani S. X.. V dispozícii tejto osoby je to, či svoju nehnuteľnosť ona previedla na spoločnosť DIFFEWA s.r.o. Keďže zmluva je neplatná, lebo vznikla v súvislosti s trestným činom, tak je neplatná aj záložná zmluva, ale jej záložné veriteľstvo v dôsledku neplatnosti zmluvy, ktoré mal žalobca, zaniklo a p. S. X. si previedla nehnuteľnosť na spoločnosť DIFFEWA. Kúpnu cenu za nehnuteľnosť od spoločnosti DIFFEWA s.r.o., dostala pani X.. Aká bola výška kúpnej ceny, uviesť nevie. Žalobca pri prevode nehnuteľnosti, či už z pôvodnej vlastníčky na prvú spoločnosť, alebo následne na druhú spoločnosť, nemal žiadny finančný osoh. V ostatnom sa pridrižiava žaloby a predovšetkým aj vyjadrenia zo 16.08.2019. Žiada, aby súd vyhovel petitu žaloby. O postúpení pohľadávky bola žalovaná upovedomená doručením žaloby spolu s prílohami. Tá suma, ktorú zástupca žalovanej uvádzal, že bola predmetom postúpenia pohľadávky, to bola odmena za postúpenie pohľadávky a pohľadávka bola postúpená v rozsahu žalovanej sumy. Vyjadrili sa k tomuto aj vo vyjadrení zo 16.08.2019. Žiada aj náhradu trov konania v rozsahu 100%.

(20.) V záverečnej reči na pojednávaní dňa 25.08.2020 zástupca žalovanej uviedol, že trvá na tom, že žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný. Peniaze z predaja nehnuteľnosti p. P. nedostala a privlastnil si ich žalobca. Oznamiť postúpenie pohľadávky mal žalobca bez zbytočného odkladu. Keďže žaloba prišla až v roku 2019, tak to nie je bezodkladné oznámenie o postúpení pohľadávky. Žiada teda žalobu zamietnuť a neuplatňujú si náhradu trov konania.

(21.) V záverečnej reči na pojednávaní dňa 25.08.2020 žalovaná uviedla, že sa stotožňuje v celom rozsahu s tým, čo v záverečnej reči uviedol jej zástupca. Nechce už jeho prednes nijakým spôsobom doplniť, teda tiež žiada žalobu zamietnuť. Nežiada náhradu trov konania.

(22.) Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, a oboznámením: zmluva o postúpení pohľadávky č.l. 18; oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 33; Dodatok č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky č.l. 36; výpis z OR č.l. 38; výpis z OR č.l. 39; Zmluva o OTP hypoúvere č.l. 44; výpis z účtu č.l. 48; žaloba na obnovu konania vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 4C/160/2015 č.l. 129; rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 3T 45/2015-964 zo dňa 10.05.2016 a zistil, že dňa 27.07.2010 uzatvorili pôvodný veriteľ (za ktorého konala pôvodne žalovaná 2./) a S. X., nar. XX.XX.XXXX a O. R., nar. XX.XX.XXXX (za ktoré zmluvu uzatvárala žalovaná) Zmluvu o hypoúvere č. XXX/XXXX/XXSU predmetom ktorej bol úver v sume 104.000 €, splatný v 203 pravidelných mesačných splátkach vo výške 816,17 €. Pôvodný veriteľ je bankou podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Jedným z predmetov jeho činnosti je poskytovanie úverov. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 3T 45/2015-964 zo dňa 10.05.2015, právoplatným dňa 11.05.2016 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Následne pôvodný veriteľ na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2017 postúpil pohľadávky voči žalovanej žalobcovi. Pohľadávka bola postúpená pod menom W. ako vyplýva zo zoznamu postupovaných pohľadávok. Dodatok č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2018 sa čl. III. Zmluvy o postúpení pohľadávky nahradil novým znením a to tak, že na žalobcu prechádzajú aj všetky nároky vyplývajúce z trestných konaní, ktoré akokoľvek súvisia so zmluvami o úvere, Zabezpečovacími dokumentmi, pohľadávkami alebo ich zabezpečením, a to voči dlžníkom, alebo osobám, ktoré poskytli zabezpečenie pohľadávok, alebo akýmkoľvek iným osobám, voči ktorým by mohol postupca uplatňovať svoje nároky ako poškodený. Z prehľadu splácania súd zistil, že na predmetný úver bola splatená suma 19.852,79 €. Zo žaloby na obnovu konania podanej S. X. a O. R. vyplýva, že žalobkyne sa žalobou podanou na Okresnom súde Topoľčany domáhali obnovy konania a to z dôvodu, že žalovaná sa priznala ku spáchaniu trestného činu z čoho vyplýva, že škodu pôvodnému veriteľovi spôsobila žalovaná a nie žalobkyne vo vyššie uvedenom konaní. Po obnovení konania sa domáhali vydania rozsudku, že Zmluva o hypoúvere je neplatná.

(23.) Súd nevykonal navrhnuté dôkazy výsluch svedkov (S. X. a I. O.) z dôvodu, že pre objasnenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie vo veci samej vypočutie svedkov nepovažoval za potrebné. Je toho názoru, že žalovaná žiadala svedkov vypočuť k skutočnostiam irelevantným pre posúdenie nároku žalobcu (ohľadom jej tvrdení o použití finančných prostriedkov, obohatenia sa S. X. na jej úkor a predaja nehnuteľnosti S. X.). Z tých istých dôvodov súd nevykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a to znaleckým posudkom č. 144/2019 vypracovaným Ing. Jozefom Pilátom a výpisom z LV č. XXXX zo dňa 04.07.2019. Súd zároveň nevykonal dôkazy rozsudok Okresného súdu žiar nad Hronom sp. zn. 3T/67/2016 zo dňa 22.08.2018 a rozsudok krajského súdu v Banskej bystrici sp. zn. 5To/160/2018 zo dňa 07.05.2019 a to z dôvodu, že voči pôvodne žalovanej 2./ bolo konanie uznesením tunajšieho súdu č.k. 3C/17/2019-242 zo dňa 06.04.2020 vylúčené na samostatné konanie a preto súd voči pôvodne žalovanej 2./ v tomto konaní už nerozhoduje.

(24.) Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(25.) Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(26.) Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(27.) Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

(28.) Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

(29.) Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(30.) Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(31.) Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(32.) Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(33.) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(34.) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(35.) Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Súd považoval za nesporné, že došlo zo strany pôvodného veriteľa k poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanej a žalovaná za toto konanie bola rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 3T 45/2015-964 zo dňa 10.05.2015, právoplatným dňa 11.05.2016 uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

(36.) Súd zároveň konštatuje, že žalobca sa v predmetnom konaní domáha náhrady škody spôsobenej trestným činom. Preto sa súd nezaoberal tvrdeniami žalovanej ohľadom použitia poskytnutých finančných prostriedkov, respektíve tvrdení ohľadom predaja nehnuteľnosti, pretože tieto tvrdenia pre toto konanie nie sú nijakým spôsobom podstatné, keďže v nich žalovaná uvádza len skutočnosti týkajúce sa právnych vzťahov medzi ňou a tretími osobami, ktoré nemajú žiadny vplyv na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou.

(37.) Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou aktívnej legitímácie žalobcu. Žalovaná námietku zdôvodnila tým, že žalobca odkúpil pohľadávku za výrazne nižšiu sumu ako je skutočná výška pohľadávky. Zároveň zástupca žalovanej namietal, že žalobca ani pôvodný veriteľ neoznámili postúpenie pohľadávky žalovanej a nevykonali tak bez zbytočného odkladu. Žalobca sa bránil tvrdením, že pohľadávka bola riadne postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2017 v spojení s Dodatkom č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2018 a postúpenie pohľadávky bolo žalovanej najneskôr oznámené doručením žaloby.

Súd v prvom rade konštatuje, že pohľadávka môže byť postúpená aj bezodplatne, to znamená, že výška odplaty za predmetnú pohľadávku nemá vplyv na postúpenie pohľadávky a tým pádom aj aktívnu legitímáciu žalobcu. Predmetná pohľadávka bola riadne Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom dňa 06.12.2017, pričom Dodatkom č. 1 k tejto zmluve zo dňa 07.03.2018 bolo dohodnuté, že postúpenie pohľadávok sa vzťahuje aj všetky nároky vyplývajúce z trestných konaní, čo sa vzťahuje aj na tento prípad. Postúpenie žalovanej pohľadávky má súd preukázané zo zoznamu postupovaných pohľadávok predložených žalobcom. Súd preto považuje aktívnu legitímáciu žalobcu za riadne preukázanú.

Čo sa týka skutočnosti, že žalovanej bolo postúpenie pohľadávok oznámené až doručením žaloby, táto skutočnosť nemá vplyv na aktívnu legitímáciu žalobcu, ale spája právne účinky so skutočnosťou, že až do oznámenia o postúpení pohľadávky môže dlžník dlh splatiť aj pôvodnému veriteľovi. To znamená, že dlžník je povinný plniť postupcovi (v tomto prípade žalobca) až od okamihu, kedy sa dozvedel o postúpení pohľadávky. V neposlednom rade súd uvádza, že zákon nespája s porušením povinnosti bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky neplatnosť postúpenia.

(38.) Následne sa súd zaoberal námietkou premlčania. Zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 25.08.2020 uviedol, že pôvodný veriteľ zosplatnil dlh v celom rozsahu k 10.03.2014. Toto tvrdenie však nijakým spôsobom nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a preto súd premlčanie vzhľadom na vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu neskúmal. Žalovaná namietala premlčanie nároku žalobcu podľa ustanovenia § 107 OZ. Súd konštatuje, že ustanovenie § 107 OZ upravuje dĺžku premlčacej doby pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V predmetnom spore sa však žalobca domáha nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom (úmyselným konaním), pričom dĺžku premlčacej doby v týchto prípadoch stanovuje ustanovenie § 106 ods. 2 OZ. Objektívna premlčacia doba v tomto prípade je 10 rokov od vzniku škody, teda od poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej. Finančné prostriedky boli žalovanej poskytnuté dňa 09.09.2010. Premlčacia doba by tak uplynula dňa 09.09.2020. Žalobca však podal žalobu dňa 10.05.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby. Nárok žalobcu tak premlčaný nie je.

(39.) Následne sa súd zaoberal námietkou žalovanej, podľa ktorej by mal súd posúdiť zmluvu o hypoúvere vzhľadom na ochranu spotrebiteľa. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou nepovažuje súd za spotrebiteľský. Zmluva o hypoúvere je neplatným právnym úkonom, keďže k jej uzatvoreniu došlo v súvislosti so spáchaním trestného činu. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou teda vyplýva zo spáchaného trestného činu a nie z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Súd absolútne neplatný právny úkon zmluvu o hypoúvere nemôže skúmať v rámci zákona o spotrebiteľských úveroch, respektíve podľa ustanovení občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, keďže zmluva nebola platne uzatvorená. Žalovaná preto nemôže v tomto prípade požívať ochranu spotrebiteľa.

(40.) Následne sa súd zaoberal predpokladmi na vznik škody. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie zákonných podmienok: protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa podľa § 420 Občianskeho zákonníka prezumuje. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne, je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spolužitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutým predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu.

Žalovaná spáchaním trestného činu - zločinu úverového podvodu naplnila všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za škody. Svojím konaním spôsobila pôvodnému veriteľovi škody tým, že mu riadne a včas nesplatila poskytnuté finančné prostriedky; urobila tak protiprávnym konaním, keďže bola uznaná

vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu; škoda vznikla pôvodnému veriteľovi v súvislosti s konaním žalovanej, teda v príčinnej súvislosti, pretože v prípade nespáchania trestného činu by k škode nedošlo a zároveň splnila aj predpoklad zavinenia, keďže súd konanie žalovanej klasifikoval ako zločin, teda išlo o úmyselný trestný čin (vedomé konanie žalovanej). Súd mal teda predpoklady zodpovednosti za škodu na strane žalovanej za preukázané a následne sa zaoberal výškou uplatnenej škody.

(41.) Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma, ktorá spočíva v reálnom zmenšení majetku poškodeného. Je to teda rozdiel medzi majetkovou hodnotou poškodeného pred a po spôsobení škody na majetku. Ušlým ziskom sa rozumie majetková hodnota o ktorú by sa majetok poškodeného zväčšil pri predpokladanej činnosti poškodeného, ak by nedošlo k spôsobeniu škody.

Žalobca výšku škody určil na sumu 145.826,35 €. Výška nároku predstavuje skutočnú škodu vo výške 84.147,21 € a ušlý zisk vo výške 61.679,14 €, ktorý predstavujú úroky za poskytnutie úveru v prípade ak by bola zmluva platná. V prípade platného uzatvorenia zmluvy sa dlžníci zaviazali za poskytnutý úver celkovo splatiť sumu 165.679,14 €. V prípade riadneho splatenia poskytnutého úveru, by teda pôvodný veriteľ nadobudol majetkovú hodnotu z úveru vo výške 165.679,14 €. Na predmetný úver bola celkovo splatená suma 19.852,79 €. Žalobca tak má po odrátaní splatenej sumy nárok na sumu 145.826,35 € (165.679,14 € - 19.852,79 € = 145.826,35 €). Preto súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 145.826,35 €.

(42.) Vzhľadom k tomu, že je žalovaná so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní, priznal súd žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 145.826,35 € od 10.07.2019 do zaplatenia.

(43.) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(44.) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

(45.) O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, keďže žalobca mal v spore úplný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.